

[Graversen]

der ansvarsbevidste folk både i Amtsrådsfor-
eningen og i Kommunernes Landsforening,
men de er også bevidste om det politiske flertal,
der har været i Folketinget. Og når man roser
den enighed, der har været om bloktilskud og
lignende, skal det også lige siges, at det er en
enighed, man er kommet til, efter at forhandler-
ne har fået sat pistolen for brystet – og det ved
ministeren også godt – idet man har sagt: Hvis I
ikke går med til det, så får I noget, der er endnu
værre.

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Fru Lilli Gyldenkilde siger, at der er meget
stramme bånd på, hvad kommuner og amter
kan gøre. Svaret er, at der ikke er nogen bånd i
forbindelse med vores udvidede totalbalance-
princip. Der, hvor det finder anvendelse, er i
spillereglerne mellem Folketing – altså den lov-
givende magt – og kommunerne, både amter og
primærkommuner. Det har betydning, når man
vedtager en lovgivning eller udsteder forord-
ninger med hjemmel i love, der umiddelbart
ændrer udgiftsniveauet i kommunerne. Der
skal vi efter dette aftalesæt yde kompensation,
ligesom vi skal inddrage besparelser, hvis det er
det, der er en følge af lovgivningen.

Det er også sådan, at lovgivning om opgave-
fordeling mellem amter og kommuner betyder
flytning af tilskuddene mellem amter og kom-
muner som følge af den pågældende lovgiv-
ning. Det er altså en værnsregel, der neutraliserer
byrdefordelingen. Det er også det, der beskytter
kommunerne mod, at lovgiver blot vælter
udgifter over på kommunerne uden måske
selv at reducere egne tilsvarende rammer.

Det mener jeg også finder anvendelse på alle
øvrige lovforslag, som Folketinget vedtager, og
som medfører kommunale udgifter. Når vi mø-
des til forhandling med Kommunernes Lands-
forening, foreligger der en lang liste over alle de
love, som Folketinget har vedtaget, der medfører
kommunale udgifter, og det er dem, vi sid-
der og forhandler om.

Dernæst vil jeg sige til hr. Graversen, at det
kan godt være, man hører mange ting, og poli-
tik er også mange ting, men jeg vil gerne give en
lille beskrivelse af, hvordan det rent faktisk fo-
regår, når man er i det og ikke hører om det,
men oplever det, ser det:

Til de drøftelser, vi har med Kommunernes
Landsforening, har vi en lang tradition for et

udvidet samarbejde på embedsmandsniveau.
Vi har en interesse i, at de informationer, man
har brug for i den kommunale verden, leveres
af ministeriet, at man kan bearbejde dem dér, at
man kan være vel forberedt. Det, der sker un-
der disse forhandlinger på embedsmandsplan,
er, at man gennemgår de historiske forløb på
forskellige lovområder; man ser, hvad lovgiv-
ningen egentlig har betydet – om skønnene var
rigtige, eller om de var forkerte. Og så kommer
der et oplæg fra embedsværket – både fra det
statslige og fra det kommunale. Og det, jeg har
oplevet også dette år, er, at de tal, der kommer
frem, før politikerne overhovedet har været in-
de i billedet, er tal, der har været enighed om.
Vi er altså kommet til nogle forhandlinger, som
har kunnet afsluttes uendelig hurtigt, fordi der
forelå en enig indstilling fra embedsmændene
om, hvad tallene var. Så vi har ikke haft brug
for at sidde og file i tallene – i hvert fald ikke i
de senere år – for at opnå enighed, for vi har
sagt: Jamen hvis embedsmændene i KL –
Kommunernes Landsforening – og i Indenrigs-
ministeriet og berørte andre ressortministre ud
fra en objektiv vurdering er enige om, at det er
rigtige tal, så må politikerne tage det til efterret-
ning, og det er faktisk sådan, der er gået.

Der kan være diskussion forinden om, hvor
meget et enkelt lovforslag rent faktisk koster i
kroner og øre set fra en kommunal kasse, men
det er i så fald en diskussion, der er ført til ende,
før man overhovedet når frem til at gøre det
samlede bloktilskudsbeløb op.

Der er således overhovedet ingen pistol at
true med, for det er helt unødvendigt at true, da
indstillingen har været den: Hvad er det objek-
tivt rigtige tal? Og sådan bør det også være.
Hvis staten mener, at man giver for meget i
bloktilskud til kommunerne, skal man reducere
det gennem lovgivning og ikke gennem fileri.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg synes, det er godt, vi får denne lille debat
i forbindelse med det foreliggende forslag, for
jeg vil gerne gøre indenrigsministeren opmærk-
som på, at der i lovforslag nr. L 18 klart og tyde-
ligt står, at de 375 mio. kr., som, hvis loven blev
vedtaget, de offentlige arbejdsgivere, stat, am-
ter og kommuner, skulle betale, ikke indgår i
nogen som helst ordninger, der giver mulighed
for refusion, og heller ikke er omfattet af bud-